

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 128/2014
27.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Нате Месаровић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног Р.П., због кривичног дела неосновано добијање и коришћење кредита и других погодности из члана 209. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.П., адв. В.С, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пријеполу ЗК 80/11 од 05.06.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4629/13 од 13.11.2013. године, у седници већа одржаној дана 27.02.2014. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.П., адв. В.С., па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Пријеполу ЗК 80/11 од 05.06.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4629/13 од 13.11.2013. године, тако што се према окривљеном Р.П. на основу члана 422. став 1. тачка 3. Законика о кривичном поступку

ОДБИЈА ОПТУЖБА

- да је у селу Р., Општина Н.В., у урачунљивом стању, након што је дана 07.08.2009. године од Фонда за развој Републике Србије као предузетник добио кредит у износу од 1.300.000,00 динара за откуп ђумура и паковање у папирне вреће од 3 килограма, није се бавио том делатношћу, већ је добијени кредит искористио за друге намене од оне за коју му је одобрен, а био је свестан свог дела и хтео је његово извршење,

- чиме би извршио кривично дело неосновано добијање и коришћење кредита и друге погодности из члана 209. став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријеполу ЗК 80/11 од 05.06.2013. године окривљени Р.П. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено добијање и коришћење кредита и друге погодности из члана 209. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом обавезан је окривљени да суду на име судског паушала плати износ од 3.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4629/13 од 13.11.2013. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Р.П. и његовог браниоца, а пресуда Основног суда у Пријеполу ЗК 80/11 од 05.06.2013. године, потврђена.

Против наведених пресуда, бранилац окривљеног Р.П., адв. В.С., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. и 4. у вези члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, јер је дана 07.08.2013. године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и донесе одлуку у смислу члана 492. став 1. или став 2. Законика о кривичном поступку.

Након што је поднет захтев за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку достављен је јавном тужиоцу и Врховни касациони суд је затим одржао седницу већа у смислу члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.П., указује, да је доношењем другостепене пресуде повређен закон из члана 485. став 1. и 4. у вези члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, јер је пре правноснажног окончања поступка наступила застарелост кривичног гоњења (одредба члана 103. тачка 7. у вези члана 104. став 6. Кривичног законика).

Из списка предмета произилази, да је првостепеном пресудом окривљени Р.П. оглашен кривим да је дана 07.08.2009. године извршио кривично дело неосновано добијање и коришћење кредита и друге погодности из члана 209. став 2. у вези става 1. Кривичног законика за које дело је прописана новчана казна или казна затвора до једне године.

Према одредби члана 103. тачка 7. КЗ прописано је да ако у овом закону није другачије одређено кривично гоњење не може се предузети када протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна, а чланом 104. став 6. КЗ да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

С обзиром на то да је кривично дело неосновано добијање и коришћење кредита и друге погодности из члана 209. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које је окривљени Р.П. првостепеном пресудом оглашен кривим извршено дана 07.08.2009. године, то се основано у захтеву наводи да је сходно члану 103. тачка 7. у вези члана 104. став 6. Кривичног законика наступила застарелост кривичног гоњења дана 07.08.2013. године.

Против првостепене пресуде жалбу су поднели бранилац окривљеног адв. В.С. дана 12.07.2013. године, а окривљени Р.П. дана 17.09.2013. године, дакле у време када је већ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, а коју околност окривљени није истицао у поднетој жалби, с тим што је другостепена пресуда донета дана 13.11.2013. године.

Одлучујући о поднетим жалбама, другостепени суд је поступао по одредбама Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11), који се примењује од 01.10.2013. године. По одредбама члана 451. став 1. ЗКП ограничено је испитивање првостепене пресуде по жалби и то у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби. Међутим, према одредби члана 451. став 2, предвиђено је одступање од правила да се другостепени суд креће у границама основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби, а односи се на испитивање по службеној дужности одлуке о кривичној санкцији.

У конкретном случају, другостепени суд је поводом жалби, а по службеној дужности, на основу члана 451. став 2. тачка 1. ЗКП испитао првостепену пресуду у делу који се односи на изречену кривичну санкцију. При испитивању кривичне санкције по службеној дужности у смислу члана 451. став 2. ЗКП, другостепени суд имаће у виду да се казне и мере упозорења могу изрећи само учиниоцу који је крив за учињено кривично дело, према начелној одредби члана 2. Кривичног законика. Другим речима, ако је пре правноснажног окончања кривичног поступка настала околност која трајно искључује кривично гоњење, а то је застарелост, тада учинилац дела не може бити правноснажно оглашен кривим па му суд не може изрећи ни кривичну санкцију, што значи да је у конкретном случају другостепени суд био овлашћен да испита питање застарелости кривичног гоњења по службеној дужности те да преиначи на основу члана 459. став 1. ЗКП првостепену пресуду и на основу члана 422. став 1. тачка 3. ЗКП, да одбије оптужбу против окривљеног.

Другостепени суд то није учинио, већ је првостепену пресуду потврдио и на тај начин је учинио повреду кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 103. тачка 7. у вези члана 104. став 6. КЗ на штету окривљеног Р.П., а на шта се основано указује поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Стога је Врховни касациони суд, отклањајући учињену повреду закона преиначио пресуде Основног суда у Пријепољу ЗК 80/11 од 05.06.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1. 4629/13 од 13.11.2013. године и на основу члана 422. став 1. тачка 3. ЗКП, према окривљеном Р.П. одбио оптужбу за кривично дело из члана 209. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, јер је наступила застарелост кривичног гоњења.

На основу члана 265. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Са изнетих разлога, а на основу члана 492. став 1. тачка 2. Законика о кривичном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.